

Od Vlade iz Kanade

SVI SU ZA MIR, JA SAM ZA RAT - RAT UMA DUHA I SLUHA!

Home

Originalci

Galerija

Razno

InfoMAX

Links

Pamet i ostale sitnice...

...ljudi koji nisu uspjeli dohvatiti VAŽNE DIPLOME (ma šta to moglo značiti!) obično idu kroz cijeli im život objašnjavajući sve, znajući sve i NIKAD nemajući pardona za MIŠLJENJE drugih (POZOR: mišljenje po definiciji je NEŠTO širi pojam i od same pameti, a pamet nužno nije!). Ta gospoda ISTINSKI nikada nisu niti pomislili da ČUJU SEBE jer oni ZNAJU da je to samo gubljenje vremena kad su oni tako pametni i bezgrešni da se uglavnom moraju TROŠITI kako bi tolike neznalice oko sebe spasili od nečega, svačega i ko još može i pretpostaviti čega. Neki drugi ljudi prođu cijeli život zauzeti radom nikad nemajući vremena za pameti i dušmane...

Čudi mi se čovjek KAKO ja sa lakoćom činim već sedmi krug oko velikoga parka, a on se zapuše nakon drugoga! Dobar čovac, friško ostao bez posla, a tek mu je sedamdesetneća. Cijelog života šutio po gradilištima od Australije do sjeverne Kanade. Ja sam ga slučajno sreo u lokalnom parku i onda smo započeli mali ugodni razgovor dok se nismo baš junački raspricali o svemu...

Pitam ga kako mu je familija preživjela ovu izolaciju, a on odmah gotovo "pukne" - da koja familija, ja sam ti građevinar i vazda na terenu. Ni danas ne vjerujem da bi me neka žena mogla čekati.

Pa, dobro, kažem ja, ima puno ljudi koji se nisu ženili, važno je da si zdrav!

Pusti zdravlje, rođijak! Šta će ti zdravlje ako para nema?

I onda tu počne priča o bratu mu i starijoj sestri koje je on financirao cijeloga života. Ne baš cijeloga života, naglašava, već nekako od jeseni 1972. Još nije navršio pedeset, kaže smijući se kiselo.

A ja istinski zadivljen kažem pa Vi nemate još pedeset (godina života)!?

E onda mi je i tu izobjašnjavao puno toga, ali nikako nije moglo bez službenoga ID (nešto kao osobna karta) na kojemu je godina rođenja 1946.!

Meni je bilo drago čuti našega čovjeka ali nisam niti pomišljao na neke razgovore jer sam žurio na večeru. A on se tek raspricao: na svakom koraku sam otkrivao nešto novo, moćno i neponovljivo. Izgledalo je da je i on ovo proljeće u svojoj jazbini bio sasvim sam i sada je izbacivao riječi kao vršilica jer se domogao nekoga ko razumije i VAŽNIJE - sluša...

Desetoro ih je rodila majka. Otac je bio vrijedan i pošten čovjek ali kad mu nije išlo po volji ili kada se sa majkom nije mogao dogovoriti prosto bi zašutio i nestao. Otišao bi u susjedno selo, kasnije, puno kasnije je to doznao, i tamo pio "na opkladu". Naime da bi financirao to opijanje morao je popiti više od svakog i onda bi njegovo popijeno bilo "oslobođeno" od naplate...

Imao je legendarni "cug". Priče su bivale sve masnije o tome dok stari nije doslovce ušetao ispod teretnog vlaka. Mater je tek tada postalo - LAKŠE!

Toga se sa ponosom i radošću sjeća i danas: stari je bio veliki radnik i dosta toga je učinio ali nikad se nije znalo kada će stati i nestati. Nekad i duže od mjesec dana.

Gledajući majku kako se muči on je još kao dijete imao samo jedan cilj: da napuni stol sa dovoljno hrane za sve i da svi siti popodne provedu u odmoru a ne nekom radu.

Mada je sa 17 završio u Australiji, to nije uspio za materina života. Gorčinu toga razočaranja i danas nosi sa sobom. Ali, predaha nije bilo: čim je majka umrla familija je sve okrenula naopak. Posebno mučno je bilo što su sestre odvučene na jednu stranu, braća na drugu, a kuća i okućnica odmah prodane za nikakve pare "samo da se djeca" ne mogu vratiti tamo, kaže on sa gorčinom u glasu...

Cijelo to vrijeme, pa sve do današnjih dana, čim bi rodbina doznala za njegovu adresu stizali su zahtjevi za novac. Ako bi se on usudio reći da je ovog mjeseca već dvaput poslao sestri za novo biciklo, ODMAH je stigao odgovor sa vrlo bijesnim riječnikom koji se svodio na LAŽOVE NESPOSOBNI, KAŠ PRESTAT' DA NAS SRAMOTIŠ PRED SVIJETOM!?

Riječnik je godinama samo postajao TEŽI i UVREDLJIVIJI. Kada se jednom dva mjeseca uopće nije javio mada je bio na krajnjem sjeveru British Columbi-je u nekom malom mjestu, njegov stariji brat je došao na gradilište i bez riječi ga prebio da on nije mogao raditi puna dva tjedna!

Naravno, brat se nije pomislio vraćati doma bez minimalnih 7000 dolara koje su "familiji trebale"...

Njegov brat je rekao da ga voli, jer da ga ne voli, ubio bi ga kao psa tamo na licu mjesta...

MOJE ISPOVJEDI 005

Piše: Samsebeech Ispovjediwoj

...Helena Kreća 1969-2016

03. juna, petak ujutro 2016. Godine. Meni je trebalo pune tri godine da nekako priđem k sebi i malo se odmaknem od vrlo, vrlo agresivnih medikamentata što sam "dobio na dar" za ova vremena...

Kako mi se memorija počela popravljati i moj emotivni svijet je oživio. Praznina je bila nesaglediva i nemjerljiva, a ja sam nekako išao...

Naučio sam da NAJTEŽE ne postoji: kako god crno i teško bilo, UVIJEK ima gore. Kada se čovjek malo smiri otkrije da ima i - BOLJE!

Ljudi u okolini reaguju na najrazličitije načine i barem pola od toga nikad nisam niti pomisliti mogao. A njima je to tako glatko, gotovo profesionalo išlo...

Vrlo je teško suočiti se sa potpuno neočekivanim i vrlo niskim udarcima iz najbliže familije. Uvjeren sam da je Helena i ovo ZNALA pa me je ostavila u brizi vrhunskih psihologa i psihijatarata koji su od mene -u to vrijeme- trpili besmislene, grčevite i agresivne tirade.

Naime niko drugi me nije htio niti blizu, kamo li (sa)slušati.

Danas ZNAM da su mi ta gospoda zapravo DARIVALI ovaj život koji imam. Svakako i šansu da VOLIM Helenu čak i kad tijelom nije tu, da UČIM od Helene sjećajući se Njenih riječi, rada i ponašanja...

Četvrta godina je upravo prošla i već dva tjedna smo u petoj. Vratio sam se u svoju kožu i radim. Sve slike imam u duši i glavi pa onda opet iznova, svaki dan.

Ne, nismo bili, Mi JESMO. Zauvijek.

Bože, Bože moj dragi, HVALA Ti...

Najkraće & najbrže:

• Ova stranica je i dalje kompletno

Tu sam ja prekinuo priču i pitao ga a ko je platio avionsku kartu tome bratu da dođe na kraj Kanade i prebije ga. Tek je klimnuo glavom nešto kao a da nisi ti!

Načinili smo par koraka u tišini.

Ja sam si dozvolio slobodu da pretpostavim kako je on uvijek radio DOSLOVCE koliko gazdi treba, a ne njemu. Dakle, nikakvih povlastica, godišnjih odmora i ostalih "premotavanja". Rad i samo rad.

Konačno, kažem ja njemu, Ti zapravo ne možeš da se umoriš od posla, ti si umoran kada posla NEMA!

I tu se onda desila - PAMET!

Da, KAKO znaš!?!)

Nisam htio načiniti vic od svega pa sam mu polako i sa poštovanjem rekao KAKO on prepozna na radilištu ko je nesposoban, a ko samo obična lijenčina.

ODMAH je uletio: pa to i čorava vrana vidi sa neba!

Vidiš, stari moj, to što ti MISLIŠ da i "čorava vrana vidi sa neba" je zapravo TVOJE ZNANJE koje Ti je spasilo ne samo život već i bezbrojne moguće povrede na svim tim gradilištima gotovo punih pedeset ljeta...

Zamolio sam ga da ne spominje PAMET jer je to opasna verbalna podmetaljka onih maločas pomenutih egoista i/li PARAZITA. Znanje je ALAT koji si Ti na svakom koraku brusio i dograđivao pa si zato mogao preživjeti na svakom gradilištu, u baš svakom okruženju. Ti si gledao oko sebe dok su drugi govorili kako su pametni. Ti si UPIJAO STVARNE DETALJE svakog novog gradilišta i svakog novog kolektiva. Ti si bio aktivno prisutan i u svom poslu i u svojoj koži...

Sada je vrijeme da prestaneš sa pričom o svojoj familiji i pobrineš se za sebe. Umjesto para i pameti sada je vrijeme za TVOJE VRIJEME! Dok me je gotovo zgranuto gledao ja sam u dahu izrekao kako je on impresivan čovjek koji je cijeli život radio ne žaleći se i koji je svaki posao obavio časno i kvalitetno nikoga ne povrijeđujući i tako redom..., zaključio sam - hodi doma i spremi se pa na pecanje. Vrijeme je da sebe vratiš SEBI. Otišao je u tišini. Vjerujem da će pecati ovoga ljeta...

Kao i vazda prije,

uz najiskrenije pozdrave

od Vlade iz Kanade.

[Ovakvi smo bili na samom početku](#)

[Zakonski uvjeti korištenja ove stranice](#)

[Ovako smo izgledali do aprila 2013](#)

[E-MAIL me!](#)

EKSPERIMENTALNA.

- RAD NA OVOJ STRANICI i kreativni i tehnički NIKADA NIJE ZAVRŠEN.
- Sa najvećim ponosom ističemo da Duh ove stranice nikada nije i neće pripadati jednoj političkoj partiji, jednoj religiji ili jednoj BILO KOJOJ ogradi.
- POKLON: Radimir Konstantinović FILOSOFIJA PALANKE, kompletna knjiga *pdf 32Mb* ili *HQ 152.5Mb*
- Nikada nisam vjerovao da ću morati dokazivati da sam živ. Desilo se...
- ...na kraju balade je uvijek neka - šansona. Garant "narodnjačka"...

NASLOVNE PRIČE, arhiva

[YC00A*](#) [VK001*](#) [VK002*](#) [VK003*](#) [VK004](#)

[06.17*](#) [07.18*](#) [08.17*](#) [09.17*](#) [02.18*](#) [03.18*](#)

[04.18*](#) [10.18*](#) [11.17*](#) [12.17*](#) [10.17*](#)

[05.18*](#) [03.19*](#) [09.18*](#) [06.20*](#)

Zbirka staroga i objavljenoga